

Јелица З. Ристић¹

Универзитет у Београду, Училишњи факултет, Београд, Србија

Мирослава Р. Ристић

Универзитет у Београду, Училишњи факултет, Београд, Србија

SWOT АНАЛИЗА ПЛАТФОРМЕ EDMODO ЗА ПРАЋЕЊЕ ПРОФЕСИОНАЛНЕ ПРАКСЕ БУДУЋИХ УЧИТЕЉА

Апстракт: Квалитетно планирана и реализована професионална пракса (педагошко-психолошка, дидактичка и методичка) важан је сегмент у систему иницијалног образовања студената – будућих учитеља јер их припрема за њихове различите професионалне улоге као и за самосталан, практични рад у школи. Она подразумева партнерство факултета и школа-вежбаоница, сарадњу са учитељима менторима као и квалитетну припрему студената за рад са ученицима и критичку анализу њихових наставних искустава. Циљ рада је анализа и процена *Edmodo* платформе у функцији ефикаснијег праћења и унапређења професионалне праксе будућих учитеља на Училишњом факултету Универзитета у Београду. Процена је вршена SWOT анализом. Добијени резултати приказани су матрицом позитивних и негативних фактора који указују на неопходност пилотирања дигитализације професионалне праксе (чији проспективни модел предложено) али и да *Edmodo* платформа има потенцијале за развијање система менторства и професионалне праксе студената по моделу акционе рефлексije као једног од императива унапређења образовања учитеља.

Кључне речи: *студенти, професионална пракса, менторство, Edmodo платформа.*

---

1 jelica.ristic@uf.bg.ac.rs

Професионална пракса будућих учитеља

Иницијално образовање учитеља издваја се као суштински важан чинилац у формирању будућег наставног кадра и њиховог професионалног развоја. Потребно је да будући учитељи имају знања о педагошко-психолошким и дидактичко-методичким принципима у планирању, реализацији и евалуацији наставног процеса, као и развијене ставове професионалне етике. Поред тога, системско оспособљавање учитеља за васпитно-образовни рад подразумева да буду компетентни за самосталан практични рад у школи и спремни да одговоре на изазове образовања у будућности. Квалитет образовног кадра у највећој мери утиче и на сам квалитет васпитно-образовне делатности.

Једна од најутицајнијих савремених парадигми у образовању учитеља је парадигма акционе рефлексije тј. схватање да студенти треба да се развију у практичаре који ће критички промишљати сопствену делатност и у конкретним наставним ситуацијама доносити оптималне одлуке засноване на теоријским сазнањима (Ristanović i Bandur, 2009: 116 према Schön, 1987). То потврђује и *Страшеија развоја образовања и васпитања у Републици Србији до 2030. године* у којој се наглашава да је „циљ програма иницијалног образовања наставника грађење професионалног идентитета наставника – рефлексивних практичара, који у сарадњи са осталим актерима школског живота и локалне заједнице преиспитују и истражују своју праксу и развијају је у складу са тим” (Службени гласник РС, бр. 63/2021: 22).

Такође, пожељно је успоставити комплетан и добро координисан систем професионалног развоја наставника од њиховог почетног образовања током студија, преко увођења у посао до континуираног професионалног усавршавања (Стоковић и Ристић, 2016: 423). Дакле, важно је да се још у систему универзитетског образовања будућих учитеља, кроз сарадњу факултета и основношколских установа „са посебном пажњом приступа организацији професионалне праксе” (Корас-Вукашновић, 2009: 92) тако да студенти имају прилику да теоријска знања доведу у везу са практичним активностима у школи. Како би се осигурао и подигао квалитет свих наведених етапа професионалног развоја кроз професионалну праксу, важно је да се промишља о значају и важности улоге ментора.

Менторство често подразумева укључивање више актера као што су ментор-учитељ и супервизор са вишегодишњим искуством. Ментор-учитељ је рефлексивни практичар који води и усмерава студента током остваривања циљева и задатака професионалне праксе, а цео тај процес надгледа супервизор тј. универзитетски наставник који има улогу саветника и евалуатора студента у току реализације професионалне праксе (Ristanović i Bandur, 2009: 117).

У ситуацији узрокованој пандемијом вируса Ковид-19 као посебно осетљиви показали су се делови студијског програма и стручне праксе који су везани за непосредан рад у школама, при чему се посебно наглашава потреба за осмишљавањем (алтернативних) начина реализације методичких вежби на четвртој години студија, као и методичке праксе 1 и 2 (*Извештај о самовредновању и оцењивању квалитета Училишњој факултетској у Београду*, 2020: 31, 34). Дигитално окружење се показало ефикасно, не само за извођење наставе, већ и за реализацију професионалне праксе учитеља што потврђују многе студије (Dede et al. 2009, Ranieri et al. 2012, Coutinho and Lisboa, 2013, Holmes, 2013, Macia and Garcia 2016).

Платформа која се издвојила од осталих, посебно због карактеристичне примене у високом образовању, организацији и спровођењу различитих универзитетских активности јесте бесплатна платформа *Edmodo* (у даљем тексту платформа). Ова платформа обезбеђује сигурну повезаност и сарадњу професора, асистената, сарадника и студената (Jarc, 2010, Duncan and Chandler, 2011, Thongmak, 2013, Kongchan, 2013, Balasubramaniana et al., 2014). Препозната је првенствено због сличности интерфејса са Фејсбуком, што умногоме олакшава коришћење, и могућности приступа преко различитих дигиталних уређаја (Al-Said, 2015, Kongchan, 2013). Платформа се показала као веома користан систем за управљање учењем (енг. Learning Management System), посебно у образовању будућих учитеља (Ekici, 2017, Pardede, 2019), а то је потврдила и пракса за време пандемије (Halil, 2020).

Из свега анализираног, као и на основу познавања постојећег концепта професионалне праксе произишла је идеја о њеној дигитализацији која би потенцијално могла да одговори на детектоване потешкоће (изазове) и да понуди решења за реализацију, праћење и евалуацију професионалне праксе студената Учитељског факултета Универзитета у Београду.

Методологија истраживања

Циљ рада је анализа и процена платформе у функцији ефикаснијег праћења и унапређења професионалне праксе будућих учитеља на Учитељском факултету Универзитета у Београду. На основу циља дефинисана су **два истраживачка задатка**:

1. Утврдити стандарде квалитета које платформа треба да испуни за праћење професионалне праксе студената, а потом их анализирати при меном SWOT матрице.
2. На основу идентификованих потенцијалних ризика (из SWOT матрице) извршити општу процену ризика имплементације платформе за праћење и унапређење професионалне праксе студената.

Како би се идентификовале снаге, слабости, могућности и ризици имплементације платформе употребљена је SWOT анализа и анализа узорковане документације која прати Педагошко-психолошку, Дидактичку, Методичку 1 и 2 праксу студената. Идентификацијом позитивних и негативних фактора омогућава се развојно понашање организације (тј. факултета) које обезбеђује максимално коришћење шанси и могућности, уз минимизирање слабости и претњи (Leiber et al. 2018, Nikolić, 2014). На темељима ових анализа дата је оцена о испуњености стандарда квалитета платформе, као и предлози за унапређење професионалне праксе будућих учитеља.

На следећем нивоу анализе, примењена је FMEA (енг. Failure mode and Effects Analysis) метода за процену и рангирање идентификованих ризика. Сваки идентификовани ризик је оцењен по критеријумима *озбиљности утицаја могуће штете, вероватноће реализације нежељеног догађаја и вероватноће дејекције*, а потом је рангирање ризика извршено помоћу десетостепенске скале и RPN броја.

Интерпретација резултата SWOT анализе

Да бисмо утврдили да ли пракса може да се преведе у хибридни модел (студенти и даље одлазе у школе на праксу док је начин пружања подршке, комуникације и праћења студената за време праксе онлајн тј. на платформи), и да уједно задовољи потребе актера, било је потребно свеобухватно утврдити све критеријуме тј. стандарде који морају бити испуњени како би се пракса и даље несметано одвијала, али у унапређеном хибридном окружењу. Како би се сагледале све потенцијалне снаге, могућности, слабости и ризици имплементације платформе, укупно је утврђено седам стандарда квалитета које смо сврстали у две групе.

Прва група стандарда односи се на потенцијале за квалитетну подршку реализације професионалне праксе, а то су: технички потенцијали, дидактичко-методички потенцијали дигиталног окружења, као и потенцијали за подршку хибридном рефлексивном моделу професионалне праксе и потенцијали за развој рефлексивног практичара.

Друга група стандарда односи се на потенцијале корисника тј. дигиталне компетенције корисника система (студената, учитеља-ментора, супервизора и координатора) како би могли ефикасно да користе платформу, као и потенцијале школа (вежбаоница) и факултета за прелазак на хибридни рефлексивни модел професионалне праксе. Приликом анализе свих седам стандарда, утврђен је већи број снага и могућности које чине матрицу позитивних фактора, док су идентификоване слабости и ризици сврстани у групу негативних фактора.

(1) Технички пошеницијали илаиформе за реализацију професионалне праксе

Кључне снаге платформе са техничког аспекта односе се на доступност, лаку регистрацију, интуитиван интерфејс, интегрисан офис пакет и доступност у форми веб-платформе и мобилне апликације. Платформа обезбеђује корисницима: да буду конзументи али и прозументи дигиталног садржаја; флексибилност приступа (у различито време, са различитих места и уређаја); креирање базе материјала, мултимедијалног садржаја, различитих форми обавештења и задатака; као и заказивања активности помоћу календара.

Идентификоване су три слабости: изостанак функције видео позива, неопходност константне подршке администратора и често освежавање веб-странице за ажурирање и паралелну синхронизацију. Потенцијални ризици су: могућа злоупотреба података корисника система, нестабилност интернет везе и могућност захтева за плаћање услуга коришћења платформе.

(2) Дидактичко-методички пошеницијали дигиталној окружења илаиформе за реализацију професионалне праксе

У матрици позитивних фактора као кључна снага издваја се врста управљачког система који има алате за креирање одељења и посебних група корисника, спровођење онлајн тестирања и пружање повратне информације кроз формативно и сумативно вредновање. Студенти (онлајн) активности могу извршавати својим индивидуалним темпом и добити брзу повратну информацију, што може утицати на повећање интризичке мотивације. Обезбеђује се константна интеракција корисника система кроз синхрону и асинхрону комуникацију. Професор има увид у индивидуалан рад студента и може користити интегрисане алате за праћење и вредновање когнитивног и афективног домена студената.

Слабости платформе односе се на: неопходност коришћења додатних софтвера за онлајн видео интеракцију (нпр. Zoom, МС Teams), од корисника захтева дигиталне компетенције на вишем нивоу, као и додатно уложено време у креирању дигиталних садржаја и подешавање свих параметара за вредновање студената. Ризици који могу утицати на квалитет праксе су: шум у комуникацији, затрпаност информацијама, плагијаризам, злоупотреба идентитета, сајбер узнемиравање.

(3) Пошеницијал за хибридни рефлексивни модел професионалне праксе

Полазна основа за креирање хибридног рефлексивног модела била је анализа постојећег оквира професионалне праксе. Фокус анализе био је усмерен на процес организације рада за време праксе, природу задатака, као и исходе који се очекују по завршетку праксе.

Снаге платформе су константна доступност инструкција за израду задатака и интегрисан стандардни сет апликативних програма који се може користити за документовање истраживачког процеса, вођење дневника праксе и креирање дигиталног репозиторијума студентских радова.

Слабости се односе на неопходност редовног праћења обавештења која се постављају на платформу од стране студената, док потенцијални ризици указују да приликом документовања активности са часова може доћи до злоупотребе личних података ученика, као и да би већина студената искључиво користила мобилни телефон за приступ платформи, што би отежало процес креирања задатака.

(4) Испињеност критеријума за рефлексивног практичара

Развој рефлексивног практичара подразумева да учитељ-ментор буде оспособљен да води и мотивише студента који ће конструктивно промишљати о властитом раду. Ристановић и Банђур (Ristanović i Bandur, 2009:133) истичу неопходност да се припрема за професионалну праксу студената спроводи кроз сарадњу факултета и школа, у средини која ће обезбедити стимулативне утицаје на професионалне компетенције студената и ментора, и која ће уједно развијати њихову мотивацију за учење и усавршавање.

Закључили смо да платформа може подржати свакодневно праћење индивидуалног рада студента од стране учитеља-ментора и супервизора који би заједно подстицали студента да промишља о свом раду и да повезује теорију и праксу. Као детектоване могућности издвајају се: укључивање учитеља-ментора (у сарадњи са супервизорима) у осмишљавање задатака за студенте, праћење тока израде задатака и процеса припремања за извођење испитног часа. На основу тога, учитељ-ментор и супервизор могу извршити квалитетнију рефлексiju и размењивати ставове. Платформа се може користити не само као подршка у менторском раду, већ и за саму обуку ментора и вођење плана професионалног развоја, а профил студента се може узети у разматрање приликом запошљавања.

Уочена је потреба за формирање документа са критеријумима за вредновање студентског рада на пракси по хибридном моделу, док су потенцијални ризици: могућа појава отпора за прихватање улоге ментора због недостатка дигиталних компетенција и доживљавање активности на платформи као додатне административне процедуре у менторском раду.

(5) Дициплнарне компетенције корисника система (супервизора, студената, учитеља-ментора)

У SWOT анализи, као битне снаге, издвојиле су се одређене активности како би се обезбедиле потребне дигиталне вештине запослених и

студената. На Учитељском факултету постоји више обавезних и изборних предмета кроз које студенти константно развијају дигиталне компетенције. Такође, спроводе се обуке за унапређивање дигиталних (и других професионалних) компетенција запослених на факултету у оквиру *Центра за конвинуирану едукацију Учитељског факултета Универзитета у Београду* и у школама у оквиру *Завода за унапређивање образовања и васпитања*. И поред наведеног, сматрамо да је потребна специјализована обука за коришћење платформе у функцији професионалне праксе. Превођењем праксе у хибридни модел отварају се могућности за подстицање проактивног става и мотивисаности наставног кадра за унапређење квалитета образовног процеса применом дигиталних технологија.

Неуједначеност дигиталних компетенција корисника система (посебно студената прве године) може утицати на реализацију праксе, као и недовољно претходног искуства супервизора и учитеља-ментора. Ризик може бити недовољна мотивисаност корисника за рад у дигиталном окружењу и потенцијални отпор корисника.

(6) Потенцијали школа (везбаоница) за хибридни рефлексивни модел професионалне праксе

Главна снага јесте да већи број основних школа има дугу сарадњу са Учитељским факултетом и да постоји већ разрађен систем организације праксе. Платформа има потенцијале за бољи увид у рад учитеља-ментора и евидентирање доприноса које школе остварују. Недовољна техничка опремљеност школа и недостатак обучених администратора може бити слабост, док евентуално одустајање школа и/или ментора узрокује ризик.

(7) Потенцијали факултета за хибридни рефлексивни модел професионалне праксе

Потенцијали Учитељског факултета за прелазак на хибридни модел су: коришћење платформе у оквиру Центра за роботiku и вештачку интелигенцију у образовању, обезбеђеност студентских налога на Office 365 платформи који се могу искористити за логовање на Edmodo платформу, способност техничке службе за одржавање хардвера и софтвера. Са тим у вези, отварају се могућности за умрежавање корисника система.

Фактори који могу утицати на имплементацију овог модела тј. слабости су неуједначена ИКТ инфраструктура у наставним одељењима (Нови Пазар и Вршац) у односу на Београд. Важно је указати да је за овакав подухват неопходна додатна државна финансијска подршка због повећаног обима посла, што такође представља ризик.

Процена ризика имплементације Edmodo платформе за праћење професионалне праксе

Процена ризика извршена је FMEA методом са рангирањем ризика. На основу изршене SWOT анализе идентификовано је 17 главних ризика у процесу дигитализације професионалне праксе будућих учитеља (Табела 1).

Табела 1. Оцена ризика FMEA методом са рангирањем ризика

Ризици	Озбиљност	Вероватноћа	Детекција	RPN	Ранг
злоупотреба података корисника система	10	8	8	640	1
неуједначеност дигиталних компетенција корисника система	8	8	8	512	2
потенцијални отпор корисника за прелазак на хибридни модел праксе	9	8	6	432	3
недовољна мотивисаност корисника за рад у дигиталном окружењу	8	6	8	384	4
недовољна државна финансијска подршка	8	7	6	336	5
сајбер узнемиравање	8	7	5	280	6
злоупотреба идентитета	8	5	4	160	7
одбијање улоге ментора због недостатка дигиталних компетенција	5	5	4	100	8
плагијаризам	6	4	3	72	9
повећан обим посла	4	5	2	40	10
шум у комуникацији	4	3	2	24	11
мобилни телефон као једини дигитални уређај за приступ платформи	3	6	1	18	12
могућност захтева за плаћање услуга коришћења платформе	5	3	1	15	13
одустајање школа и/или ментора	5	2	1	10	14
нестабилност интернет везе	3	3	1	9	15
додатна административна процедура у менторском раду	2	3	1	6	16
затрпаност информацијама	1	2	1	2	17

Сваки идентификовани ризик је оцењен помоћу десетостепене скале по критеријумима *озбиљности утицаја могуће штете, вероватноће реализације нежељеног догађаја и вероватноће детекције* која може бити занемарљива (1), врло ниска/лака (2), ниска/лака (3), средње ниска/лака (4), средња (5), средње висока/тешка (6), висока/тешка (7), врло висока/тешка (8), критична (9), катастрофална (10). Множењем те три вредности израчунат је производ у виду РПН броја на основу којег је утврђен ранг ризика. Укупно је издвојено шест ризика чија је РПН вредност броја изнад 200, и који су сврстани у категорију ризика првог приоритета за које би најпре било потребно предузети мере превенције тј. одређене акције за њихово отклањање или ублажавање последица.

Као потенцијално најопаснији ризик издвојила се злоупотреба података корисника система са вредношћу РПН броја 640. Другорангирајући ризик је неуједначеност дигиталних компетенција корисника система чија је вредност РПН броја 512 и који се од прворангираног разликује само по нижој озбиљности утицаја могуће штете. На трећем месту је потенцијални отпор корисника који се може јавити приликом преласка на хибридни модел (РПН 432). У табели је видљива изузетно мала разлика између четвртог и петог рангирајућег ризика, али се ипак недовољна мотивисаности корисника за рад у дигиталном окружењу (РПН 384) издвојила због теже могућности детекције у односу на недовољну државну финансијску подршку (РПН 336). Сајбер узнемиравање истакло се са вредношћу РПН 280 и веома високом вероватноћом реализације нежељеног догађаја који може имати негативан утицај са озбиљним последицама на кориснике система.

Пилотирање *Edmodo* платформе за хибридни рефлексивни модел професионалне праксе

Edmodo платформа препозната је у образовним системима као погодна за хибридно учење, што су потврдиле многе студије у Вијетнаму (Nguyen and Nguyen, 2019), Индонезији (Purnawarman et al., 2016, Fithriani, 2021) и Америци (Holland and Muilenburg, 2011). Из тог разлога смо одабрали ову платформу за модел пилотирања.

Хибридни рефлексивни модел професионалне праксе обезбеђује да се један део праксе и даље реализује на традиционалан начин (студенти одлазе у школе), а мења се начин пружања подршке, комуникације и праћења студената за време праксе (онлајн, на платформи). С тога, предлагемо проспективни модел дигитализације професионалне праксе по хибридној структури. У тексту који следи, биће приказан сценарио реализације праксе на првој (педагошко-психолошка), другој (дидактичка), трећој (методичка 1) и четвртој (методичке вежбе, методичка 2) години основних академских

студија на Учитељском факултету Универзитета у Београду. Поред практичних знања и вештина тј. дефинисаних исхода који се очекују по завршетку сваке праксе, предложено могуће исходе који ће се односити на дигиталне компетенције студената а које ће, по логичној вези, бити неопходне за коришћење платформе и реализацију задатака у дигиталном окружењу.

Хибридни модел за педагошко-психолошку и дидактичку праксу био би идентичан. Уживо би се одвијале активности као што су присуство на часовима, систематско посматрање и активно учешће, док би се на платформи вршила анализа васпитно-образовног процеса и педагошке документације, израда истраживачких радова и портфолија, вођење дневника праксе, самоевалуација и евалуација. Исходи којима се тежи јесте развијање истраживачког приступа према настави (педагошко-психолошка пракса) и разумевање значаја истраживања у настави за унапређивање планирања, реализације и евалуације наставе (дидактичка пракса). Превођењем праксе у хибридни модел, студенти би користили дигитално окружење платформе за документовање истраживачког процеса током праксе при чему би развијали дигиталне компетенције.

Исходима који су дефинисани за реализацију методичке праксе 1, тежи се да студенти буду оспособљени за планирање и извођење појединих етапа наставног часа, израду оперативних планова рада, наставних средстава и коришћење различитих информационих технологија. Коришћење информационих технологија је предвиђено програмом методичке праксе 1, а превођењем праксе у хибридни рефлексивни модел створили би се услови за дефинисање конкретних активности које би биле подржане информационим технологијама и на тај начин допринеле унапређивању дигиталних компетенција студената. Хибридни модел методичке праксе 1 био би идентичан као за професионалну праксу на првој и другој години студија, исте активности би се одвијале уживо, док би се на платформи водио дневник праксе. Постављали би се материјали као што су оперативни планови, снимци и коментари часова, опис реализованих активности и вршила би се самоевалуација и евалуација. Поред тога, студенти би имали прилику да се усавршавају у креирању онлајн квизова, игрица и задатака које би постављали на платформу.

На четвртој години, уживо би се реализовао део методичких вежби који се односи на одржавање инструктивних вежби, присуство на часовима и систематско посматрање, као и извођење и анализу часа. Платформа би била подршка у организационом смислу – за пријаву координатору, креирање група студената, постављање информација за држање часа, самоевалуацију и евалуацију. Прецизније, платформа пружа могућности за континуирано формативно вредновање. На пример, супервизор може имати увид како се студент припрема за инструктивне вежбе и како пише припрему. На тај начин стварају се услови за правовремено пружање повратне информације.

Испитни час сваког студента може бити снимљен након чега би се видео-снимак часа поставио на платформу. Друга могућност, посебно за услове рада у току пандемије, односи се на уживо преношење часа (енг. live streaming). То би подразумевало да студент држи час у школи вежбаоници који се директно преноси групи студената на Учитељском факултету. Дакле, постоји могућност да се прати одржавање часа и без физичке присутности целе групе студената у школи вежбаоници. Након одржаног часа, сви подаци би били сачувани на платформи, а студент би имао бољу саморефлексију.

У току методичке праксе 2, уживо би се одвијао процес самосталног извођења васпитно-образовног рада уз сарадњу са ментором, док би се на платформи постављале детаљније информације о пракси коју студент реализује. Водили би се дневници праксе са припремама за одржавање часова које би биле стално доступне супервизорима и учитељима-менторима, на основу којих би могла константно да се прати припрема студената за реализацију наставних активности.

Из овако предложеног хибридног модела реализације професионалне праксе обезбедила би се: ефикасност у раду и правовремено пружање повратне информације; синхрона и асинхрона комуникација и решавање могућих проблема; рефлексивност, континурана самоевалуација и евалуација кроз формативно и сумативно вредновање; праћење студената на индивидуалном нивоу; економичност у раду; транспарентност у организационим процесима; формирање базе студентских радова; развијање дигиталних компетенција.

Закључак

Проспективни хибридни модел професионалне праксе развијен је за студенте Учитељског факултета Универзитета у Београду. За његову имплементацију дефинисали смо седам стандарда квалитета у функцији дијагностичког алата у процени испуњења потенцијала за креирање стимулативног окружења за остваривање циљева професионалне праксе.

Матрицом многобројних позитивних фактора утврђено је да платформа има техничке и дидактичко-методичке потенцијале за реализацију праксе по хибридном моделу и да обезбеђује услове за развој рефлексивних практичара. Од укупно 17 идентификованих ризика из SWOT анализе, методом FMEA издвојило се 6 ризика који би потенцијално имали највећи негативни утицај и за које би требало предвидети активности за превентивно деловање. То су: злоупотреба података корисника система, неуједначеност дигиталних компетенција корисника система, потенцијални отпор корисника, недовољна мотивисаности корисника, изостанак државне финансијске подршке, као и сајбер узнемиравање.

Са тим у вези, импликације за примену овог модела у првој фази односе се на припрему ИКТ инфраструктуре система, формирање документа са критеријумима за вредновање студентског рада на пракси по хибридном моделу, предузимање мера за заштиту података и пилот тестирање платформе са узоркованом групом студената и ментора. Резултати пилотирања би били улазни подаци за планирање обуке свих корисника система.

На основу свега анализираног закључујемо да хибридни модел професионалне праксе подржан платформом *Edmodo* може обезбедити конструктивистички приступ који би омогућио индивидуализацију студената и развијање система менторства по моделу акционе рефлексije.

Литература:

- Al-Said, K. M. (2015). Students' perceptions of Edmodo and mobile learning and their real barriers towards them. *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology*. 14 (2), 167–180.
- Balasubramaniana, K., Jaykumar, V. and Fukey, L. N. (2014). A study on „Student preference towards the use of Edmodo as a learning platform to create responsible learning environment”. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. 144, 416– 422.
- Coutinho, C. P. and Lisboa, E. S. (2013). Social networks as spaces for informal teacher professional development: Challenges and opportunities. *International Journal of Web Based Communities*. 9(2), 199–211.
- Dede, C., Ketelhut, D. J., Whitehouse, P., Breit, L. and McCloskey, E. M. (2009). A research agenda for online teacher professional development. *Journal of Teacher Education*. 60 (1), 8–19.
- Duncan, J. C. and Chandler, P. D. (2011). *A Community of Practice for Early Career Biology Teachers: Social Networking and Digital Technologies*. Retrived May 18, 2022. from <https://blogs.deakin.edu.au/steme/wp-content/uploads/sites/39/2015/10/A-Community-of-Practice-for-Early-Career-Biology-Teachers-Social-Networking-and-Digital-Technologies.pdf>
- Ekici, D. I. (2017). The Use of Edmodo in Creating an Online Learning Community of Practice for Learning to Teach Science. *Malaysian Online Journal of Educational Sciences*. 5 (2), 91–106.
- Fithriani, R. (2021). The Adoption of Edmodo in a Hybrid EFL Writing Class: What do Indonesian Students and Lecturers Say?. *Asian EFL*. 28 (2.3), 38–60.

- Halil, N. I. (2020). The effectiveness of using Edmodo as an online learning platform in Covid-19. *Jurnal Penelitian dan Pengkajian Ilmu Pendidikan: e-Saintika*. 4 (3), 284–298.
- Holland, C. and Muilenburg, L. (2011). Supporting Student Collaboration: Edmodo in the Classroom. In: Koehler, M. and Mishra, P. (ed.) *Society for Information Technology & Teacher Education International Conference* (3232–3236), Mart 07, 2011. NC USA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
- Holmes, B. (2013). School teachers' continuous professional development in an online learning community: Lessons from a case study of an eTwinning Learning Event. *European Journal of Education*. 48 (1), 97–112.
- Учитељски факултет Београд (2020). *Извештај о самовредновању и оцењивању квалитете Учиољској факултете у Београду*. Посећено април 18, 2022. на http://www.uf.bg.ac.rs/wp-content/uploads/2020/10/Samo_evaluacija_2020_1.pdf
- Jarc, J. (2010). *Edmodo-a free, web2.0 classroom management tool*. Retrived August 24, 2020 from <http://trendingeducation.com/?p=190>
- Kongchan, C. (2013). How Edmodo and Google docs can change traditional classrooms. *Proceedings of the European Conference on Language Learning*. 2013, 629–637.
- Kopas-Vukašinović, E. (2009). Profesionalna praksa budućih učitelja: zahtevi i dileme. U: Meri. M. (ur.). *Unapređivanje obrazovanja učitelja i nastavnika od selekcije do prakse* (85–94). Međunarodna konferencija Unapređivanje obrazovanja učitelja i nastavnika od selekcije do prakse. 19–20. 05. 2009. Jagodina: Pedagoški fakultet u Jagodini.
- Leiber, T., Stensaker, B. and Harvey, L.C. (2018). Bridging Theory and Practice of Impact Evaluation of Quality Management in Higher Education Institutions: A SWOT Analysis. *European Journal of Higher Education*. 8 (3), 351–365.
- Macia, M. and Garcia, I. (2016). Informal online communities and networks as a source of teacher professional development: A review. *Teaching and Teacher Education*. 55, 291–307. DOI:10.1016/j.tate.2016.01.021
- Nguyen, H.B. and Nguyen, B.T.P. (2019). Edmodo use in esp writing: Students perceptions. *European Journal of English Language Teaching*. 4 (4), 130–140. DOI: 10.5281/zenodo.3240463
- Nikolić, R. (2014). *SWOT analiza: Šta je to i kako se primenjuje*. Posećeno avgust 08, 2022. на https://www.academia.edu/30577456/SWOT_ANALIZA_%C5%A0TA_JE_TO_I_KAKO_SE_PRIMENJUJE

- Pardede, P. (2019). Pre-Service EFL Teachers' Perception of Edmodo Use as a Complementary Learning Tool. In: Pardede, P. (ed.) *PROCEEDING English Education Department Collegiate Forum (EED CF) 2015-2018 "EFL Theory and Practice: Voice of EED UKI"*, (29–41). Jakarta: UKI Press. ISBN: 978-623-7256-25-0
- Purnawarman, P. Susilawati, S. and Sundayana, W. (2016). The use of Edmodo in teaching writing in a blended learning setting. *Indonesian Journal of Applied Linguistics*. 5 (2), 242–252.
- Ranieri, M., Manca, S., and Fini, A. (2012). Why (and how) do teachers engage in social networks? An exploratory study of professional use of Facebook and its implications for lifelong learning. *British Journal of Educational Technology*. 43 (5), 754–769.
- Ristanović, D. i Bandur, V. (2009). Mentorstvo u sistemu profesionalne prakse inicijalnog obrazovanja učitelja. U: Meri. M. (ur.). *Unapređivanje obrazovanja učitelja i nastavnika od selekcije do prakse* (115–134). Međunarodna konferencija Unapređivanje obrazovanja učitelja i nastavnika od selekcije do prakse, 19–20. 05. 2009. Jagodina: Pedagoški fakultet u Jagodini.
- Стоковић, Г. и Ристић, М. (2016). Развој дигиталних компетенција наставника разредне наставе. У: Ристић, М. и Вујовић, А. (ур.). *Дидактичко-методички приступи и стратегије – подршка учењу и развоју деце* (423–435). Међународни научни скуп Дидактичко-методички приступи и стратегије – подршка учењу и развоју деце, 20. 11. 2015. Београд: Учитељски факултет.
- Стратегија развоја образовања и васпитања у Републици Србији до 2030. године* (2021). Службени гласник РС, бр. 63/2021.
- Thongmak, M. (2013). Social Network System in Classroom: Antecedents of Edmodo © Adoption. *Journal of e-Learning and Higher Education*. 2013 (2013), 1–15. DOI: 10.5171/2013.657749.

Jelica Z. Ristić

University of Belgrade, Teacher Education Faculty, Belgrade, Serbia

Miroslava R. Ristić

University of Belgrade, Teacher Education Faculty, Belgrade, Serbia

THE EDMODO PLATFORM FOR MONITORING PROFESSIONAL PRACTICE OF FUTURE TEACHERS: A SWOT ANALYSIS

Abstract

A well planned and implemented professional practice (pedagogical-psychological, didactic and methodological) is an important segment in the system of initial education of students – future teachers because it prepares them for their various professional roles as well as for independent, practical work in schools. It includes a partnership between faculties and demonstration schools, cooperation with teacher mentors and quality student preparation for working with pupils and a critical analysis of their teaching experiences. The aim of this paper is to analyse and assess the Edmodo platform for the purposes of a more efficient monitoring and improvement of future teachers' professional practice at the Faculty of Teacher Education, University of Belgrade. The assessment was performed by SWOT analysis. The obtained results are presented in a matrix of positive and negative factors that indicate the need to pilot the digitalization of professional practice (whose prospective model is suggested), but also that the Edmodo platform has a potential to develop a mentoring system and students' professional practice according to the action/ reflection model as one of the imperatives for improving teacher education.

Key words: *students, professional practice, mentoring, Edmodo platform.*